

tror, at især det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) var inde paa, at her i København, i det hele taget paa Sjælland, hvor Folk altsaa hurtigere har vænnet sig til Automobiles, vilde man kunne gaa noget videre end i Jylland, hvor man stadig er tilbage i den Retning. Maaske er Grunden til, at man ikke bliver vant til at se disse Køretøjer, hvad det ærede Medlem har fremhævet baade i Dag og tidligere, og til at man særlig for den Egn's Vedkommende, hvor han bor, og hvorfra han har sikre Kilder til sin Kundskab, ser saa faa af disse Køretøjer, og at de derfor skræmmer mere end, hvor man møder dem hyppigere, den, at man lægger saa mange Hindringer i Vejen for Kørselen. Hvis man tillod Vognene en Gang for alle at befare Vejene, vilde der maaske være mere Sandsynlighed for, at man saa rundt omkring vilde vænne sig til Synet af dem, og dermed vilde i Virkeligheden Faren være overstaaet. Det er noget lignende, der sker med Hensyn til Indtægten gennem Afgiften af disse Køretøjer. Der kan ikke komme saa stor en Afgift af disse Køretøjer ind, naar man samtidig indskrænker Brugen af dem. Der klages i Bemærkningerne noget over, at der er kommet saa overordentlig lidt ind, og dette anføres i alt Fald som Motiv for at paalægge Befolkningen yderligere Skat. Men hvis der kommer for lidt ind gennem denne Afgift, kommer det af, at man lægger Indskrænkninger i Vejen for Brugen.

Medens jeg er ved dette Punkt, skal jeg sige, at jeg er en Modstander af, at man nu paalægger Befolkningen en Skat med Hensyn til Motorecykler. Der anføres efter min Mening ikke nogen tilstrækkelig Grund derfor. Jeg troede, at vi nu var komne til det Punkt, at vi ikke behøvede flere Skatter. Jeg forstod ogsaa det ærede 5te Medlem for 3die Kreds (Frandsen) saaledes, at han var inde paa den samme Tankegang. Han udtrykte den mere forsigtigt, idet han sagde, at Afgiften vist var for høj. Maaske vi kunde mødes paa dette Punkt ved at sige, at Afgiften overhovedet ikke er rimelig, forsvarlig eller nødvendig, og at man derfor ikke nu paa de Folk, der benytter Motorecykler, maa lægge en Afgift, som i alt Fald finansielt ikke kan forsvares, saasom man nu har standset Skattepaalæggningen i Landet.

Jeg haaber, at dette Lovforslag maa blive underkastet en velvillig Behandling i et Udvalg. Det er jo muligt, at der alligevel kunde komme nogle Forbedringer ind i Loven. Jeg tror imidlertid ikke særdeles meget paa, at det kan lykkes, fordi der altsaa

er denne Modsætning til Stede mellem dem, der har Hestekøretøjer, og alle andre Mennesker her i Landet. Det synes, at Hestekøretøjerne er i en Art Flertal her i Rigsdagen, saa det er overmaade svært at komme udenom dem, og vi andre, der altsaa repræsenterer Automobilene, kæmper med disse Hestekøretøjerne, og jeg er ikke sikker paa, om det ikke her i den høje Rigsdag vil blive de gamle Hestekøretøjer, der sejrer.

Tvede: Da denne Lov har saa stor Interesse for Handel og Industri, skal der i Dag ogsaa fra den Side lyde nogle Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag. Det er kun forholdsvis ringe Brug, der her i Landet endnu gøres af Motorkøretøjer. Det ses bedst af den Oversigt, der følger med Lovforslaget, og som viser, at af de 1500 Motorkøretøjer, der er her i Landet, findes de 845 i København, og hele det øvrige Land med ca. 2 Mill. Indbyggere har altsaa ikke en Gang saa mange Motorkøretøjer, som der findes her i København. Brugen af Motorkøretøjer er endnu i sin Vorden, men der er den allerstørste Sandsynlighed for, at den i den nærmeste Tid vil udvikles stærkt, især naar man kommer bort fra de nuværende Benzinvogne med deres Os og Stank. Det vil hjælpe væsentlig til at fremme disse nyttige Køretøjer. Naar Professor Hannovers Poremetal vinder frem og de elektriske Akkumulatører bliver i Stand til at udvikle en væsentlig større Ydeevne end hidtil, vil det ganske sikkert ogsaa medføre, at Brugen af disse Køretøjer væsentlig fremmes. Men det gælder saa ogsaa om, at Lovgivningsmagten ikke lægger dem mere hemmende Baand i Vejen end nødvendigt for en forsvarlig Kørsel og for Sikkerhed for Befolkningen. Det forekommer mig ogsaa, at dette Lovforslag maa siges at være noget mere imødekommende end de for Tiden gældende Bestemmelser, men jeg maa meget beklage Slutningsbestemmelsen i § 3, hvorefter Justitsministeren skulde kunne forbyde eller opstille Betingelser for større, sværere Motorkøretøjers Befaren af vore Veje. Det er vist almindeligt kendt, at en Del Virksomheder i Industri og Handel, efter at Jernbanetaksterne er blevet væsentlig forhøjede, har set deres Regning ved at anskaffe sig større Lastautomobiles. Nu kunde der i den foreslaaede Bestemmelse synes at ligge en vis Tilbøjelighed til ogsaa at komme dem til Gene her ved at stille Hindringer for deres Færdsel. Jeg vil henstille, at dette Forhold bliver Genstand for